

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvæstiones Morales Selectiores De Lege Interna Et Externa

discussæ, ac Resolutæ, & in duos Libros divisæ, In quibus, propositis casibus, prima quædam principia, ad plurimas alias Qvæstiones similes resolvendas perutilia, subinde examinantur

De Lege Externa

Beati, Gabriele

Augustæ Vindellicorum, 1729

VD18 80376800

36 An lex excommunicationis irritans beneficij collationem ad eiusdem acceptationem se extendat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39888

QV AESTIO XXXVI.

An Lex excommunicationis irritans beneficii collationem ad eiusdem acceptationem se extendat.

C A S V S.

TITIVS post obtentum beneficium, antequam illud acceperet, incidit in excommunicationem; dumque adhuc esset Excommunicatus, illud acceptavit: Quæritur, an validè acceptaverit.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicatio beneficii acceptationem irritare videtur.
- 2 Sicut irritat collationem.
- 3 Per acceptationem acquiritur ius in beneficio.
- 4 Excommunicatus meliorem præbendam optare non potest.
- 5 Excommunicatio beneficii acceptationem verè non irritat.
- 6 Iura illam non irritant.
- 7 Acceptatio nullum ius tribuit.
- 8 Est quid facti, sicut optio præbendæ.
- 9 Est in usu.
- 10 Est solùm conditio, sine qua, collatio ius completum non confert.
- 11 Est valida solùm, quatenus est declaratio proprii consensus.
- 12 Etiam optio est solùm declaratio propriæ voluntatis.
- 13 Excommunicatio beneficii possessionem non impedit.
- 14 Collationem tamen ac præsentationem irritat.
- 15 Sicut etiam collationem pensionis Clericalis.

R. P. Beati Lib. II.

17 Excommunicatio tamen debet esse vera.

R A T I O N E S D U B I T A N D I.

DE eadem excommunicatione quæri solet, an, sicut beneficii collationem inuadat, ita inuadat etiam acceptationem.

Ratio autem dubitandi est primò, quia beneficii collatio facta Excommunicato tempore excommunicationis est inuadida; Ergo etiam acceptatio posita ab Excommunicato tempore excommunicationis erit inuadida; non minus enim ad completum contractum requiritur acceptatio, quàm collatio; sicut ergo Excommunicatus tempore excommunicationis erat incapax beneficii obtinendi, ita erat incapax illud acceptandi.

Secundò; Quia ex cap. si tibi absenti: de præbend. in 6. si absenti beneficium conferatur, ille nullum ius acquirit in beneficium, nec illud facit suum, donec consentiat, & ratam habeat collationem sibi factam

Y

factam

factam. Ergo tunc solum acquirit ius in beneficium, cum illud acceptat; Si ergo tunc per excommunicationem sit incapax acquirendi ius, acceptatio non poterit esse valida, nec illud conferre.

- 5 Tertiò: Quia, si excommunicatus validè acceptare possit beneficium ante excommunicationem sibi collatum, sequeretur, quod etiam Canonicus excommunicatus in Ecclesiis, in quibus est consuetudo meliores præbendas optandi, dignitatem, vel præbendam meliorem validè optare possit; Optare enim, idem ferè est, ac acceptare, cum vtrumque solam voluntatis declarationem importet. Consequens autem est falsum, quia optatio est quasi permutatio quædam beneficiorum; Hæc autem ab Excommunicato fieri non potest. *Suarez disp. 13. sect. 1. num. 17. Coninch, disp. 14. d. 9. num. 78.*

RESOLVTIO.

- 6 **R**esponderetur tamen; Tunc etiam tempore excommunicationis validè beneficium acceptasse. *Sayrus lib. 2. cap. 5. num. 11. Azor. par. 2. lib. 7. cap. 23. qu. 5. Filliuc. tr. 12. cap. 5. num. 120. Avila par. 2. cap. 4. disp. 5. dub. 8. Vasquez tr. de Excom. disp. 6. num. 9. & alii apud istos.*
- 7 Primò: Quia iura irritant solam beneficii collationem, & electionem, non verò acceptationem; Irritatio autem non est extendenda ad casus in iure non expressos, cum sit materia odiosa, & consequenter restringenda, non amplianda.
- 8 Secundò: Quia sola collatio tribuit totum ius, non verò acceptatio: hæc enim est solum conditio & dispositio requisita

ex parte subiecti, neque est actus iurisdictionis, nec vllum confert ius, sed est mera declaratio proprii consensus; quod totum pertinet ad nudum factum; Hoc autem per excommunicationem non irritatur; Ergo acceptatio etiam tempore excommunicationis facta est valida; sola enim iuris acquisitio irritatur per excommunicationem, non verò declaratio propriæ voluntatis & consensus.

Tertiò: Quia Canonicus excommunicatus validè optare potest præbendam meliorem, vt docent communiter Doctores; Ergo etiam acceptare poterit beneficium ante excommunicationem sibi legitime collatum; ideo enim validè optare potest præbendam meliorem, quia optio est quid facti, nec vllum tribuit ius, sed est mera declaratio propriæ voluntatis. Sed etiam beneficii acceptatio est solum quid facti, nec vllum tribuit ius de nouo, sed est mera declaratio proprii consensus; ergo etiam acceptare poterit beneficium ante excommunicationem sibi legitime collatum.

Quartò denique: Quia de hoc extat decisio, relata à Couarruuia cap. *Alma mater. 1. par. 8. 7. num. 4. notab. 12.* & quia ita videtur vsu ac consuetudine receptum; Consuetudo autem vim habet legis,

OBIECTIONUM SOLVTIO.

Ad rationes in contrarium patet responsio: Ad primam enim Responderetur; Disparitatem esse, quia collatio confert ius; acceptatio verò illud propriè non confert, sed est solum conditio, sine qua collatio illud completè non confert, & quamuis conferret, esset valida; non

non in quantum illud confert; sed in quantum est declaratio proprii consensus, quod est quid facti.

12 Ad secundam Respondetur: Per acceptionem acquiri quidem ius solum tanquam per conditionem ac secundariò; primariò enim acquiritur per solam collationem; ipsam tamen acceptionem non esse validam, quatenus est acquisitio iuris, sed quatenus est declaratio proprii consensus.

13 Ad tertiam vtrò conceditur, Canonicum excommunicatum optare posse præbendam meliorem; neque ex hoc vltimæ sequi absurdum, cum optio nihil sit aliud, quàm declaratio propriæ voluntatis, quæ declaratio Excommunicato non est prohibita.

COROLLARIA.

14 Colligitur ex dictis primò: Quòd dictum est de acceptione, applicari etiam posse possessioni beneficii, ita vt Beneficiarius, qui ante excommunicationem beneficium obtinuit, possit deinde, etiam tempore excommunicationis validè possessionem recipere; cum enim etiam possessio sit quid facti, nec aliquod ius tribuat de nouo, censetur valida, nec collationem & electionem prius ritè factam vitare. *Sayrus de cens. lib. 2. cap. 6. num. 12.*

15 Secundò; Beneficii collationem & præsentationem factam Excommunicato, vel pro excommunicato, quamvis tolerato, esse inuvalidam; Tum quia hæc propriè confert ius; huius autem Excommunicatus est incapax; Tum quia ita habetur in *cap. Postulasti: de Clerico excommunicato.* Tum quia beneficium præ-

cipuè datur propter officium; *cap. vlt. de rescript. in 6.* Excommunicatus autem ipso iure est ab officio suspensus; *cap. ad probandum; de re iudicata, & c. si celebret. de Clerico Excom. ministr.* Tum quia beneficium ideo iuxta aliquos conferri non potest Irregulari, quia hic est suspensus ab officii executione; sed etiam excommunicatus est ab illa suspensus; Ergo illi etiam beneficium conferri validè non potest; quomodocunque tandem sit excommunicatus, siue à iure siue ab homine, & à quocunque ei fiat collatio; & quamuis ipse suam excommunicationem ignoret; ignorantia enim, quamuis excuset à culpâ, & à pœnâ, non tamen facit validum actum, qui aliàs erat irritus. *Filliuc. tract. 12. cap. 5. quest. 1. n. 113.*

Tertiò; Etiam collationem pensionis titulo Clericali factam excommunicato esse inuvalidam; Tum quia Excommunicatus, sicut est incapax aliorum beneficiorum ac priuilegiatorum, ita videtur incapax pensionis; Tum quia obtinenti pensionem à Summo Pontifice concedi solet absolutio censurarum ad hunc effectum. Ergo signum est, Excommunicatum esse ex se incapacem pensionis; alioquin frustra ad hunc effectum concederetur absolutio. *Suarez to. 5. disp. 13. sect. 1. num. 9.*

Quartò; Collationem factam ei, qui tempore collationis credebatur Excommunicatus, sed postea re vera cognoscitur non esse Excommunicatus, esse validam, quia non afficitur effectibus Excommunicationis, qui re vera non est Excommunicatus iuxta regulam illam iuris; *Non prestat impedimentum, quod de iure non sortitur effectum. Suarez sect. 2. n. 19.*